

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 7Odi/1/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5121207931
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Svrčková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2022:5121207931.4

Rozhodnutie

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Renátou Svrčkovou v právnej veci žalobcov : 1/ V. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX J. XXX, 2/ H. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX J. XXX, 3/ V. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX J. XXX, žalobcovia v rade 1/ až 3/ právne zastúpení MAJCHRÁK & MAJCHRÁK, advokáti, s.r.o., so sídlom 023 05 Nová Bystrica 850, IČO : 36 416 525 proti žalovanej : C. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX J. XXX, právne zastúpená Mgr. Lukáš Kysucký, advokát, so sídlom Vojtecha Tvrdého 819/1, 010 01 Žilina, o návrhu na zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer, takto

rozhodol:

Zrušuje oddĺženie žalovanej C. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX J. XXX, o ktorom bolo rozhodnuté uznesením Okresného súdu Žilina č.k. 8OdK/38/2017-20 zo dňa 13.07.2017, zverejneným v Obchodnom vestníku č. 137/2017 dňa 19.07.2017.

Žalobcovia v rade 1/ až 3/ majú voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku .

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na Okresnom súde Žilina dňa 17.09.2021 sa žalobcovia v rade 1/ až 3/ domáhali zrušenia oddĺženia žalovanej pre nepoctivý zámer. Žalobcovia žalobu odôvodnili tým, že uznesením Okresného súdu Žilina č.k. 8OdK/38/2017 zo dňa 13.07.2017 bol na majetok dlžníka - žalovanej vyhlásený konkurz. Dlžník sa rozhodol prakticky „ihneď“, že využije novú možnosť oddĺženia konkurzom, tzv. osobným bankrotom, teda sa rozhodol jednoducho zbaviť sa všetkých svojich dlhov v zmysle možnosti, ktorú mu dal zákon č. 7/2005 Z.z., resp. novela č. 377/2016 Z.z. účinná od 01.03.2017. Žalobcovia sú veritelia dlžníka (žalovanej). Žalobcovia v rade 1/ a 2/ (ako manželia) a žalobca v rade 3/ ako ich syn a súčasne exmanžel žalovanej sú všetci traja jedinými veriteľmi dlžníka - žalovanej. Ich pohľadávky vyplývajú jednak z bezdôvodného obohatenia, ale najmä z titulu náhrady trov konania, ktoré im súd priznal a žalovaná im dodnes nezaplatila. Medzi stranami sporu sa viedlo viacero súdnych konaní na Okresnom súde Žilina, boli to štyri súdne konania : 1/ Konanie o určenie, že spoluvlastnícky podiel patrí do BSM vedené pod sp. zn. 7C/192/2012, v ktorom žalovaná vystupovala v postavení žalobcu proti žalovaným (žalobcom 1/ až 3/), v tomto konaní bola žaloba zamietnutá a žalobcom bola priznaná (ako žalovaným) náhrada trov konania voči žalobkyni spolu vo výške 6.794,10 eur a to uznesením, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 29.11.2016. 2/ Konanie o neplatnosť darovacej zmluvy sa viedlo pod sp. zn. 6C/51/2013 medzi žalobkyňou (žalovanou) voči žalovaným (žalobcom 1/ až 3/), žaloba bola zamietnutá a žalovaným ako úspešným účastníkom bola priznaná náhrada trov konania voči žalovanej vo výške 8.920,82 eur a to uznesením, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 04.06.2016. 3/ Konanie sp. zn. 13C/117/2016 o vydanie bezdôvodného obohatenia, kde sa žalobcovia v rade 1/ a 2/ domáhali voči žalovanej vydania bezdôvodného obohatenia, toto konanie bolo uznesením zo dňa 07.11.2017 zastavené v dôsledku konkurzu. Žalobcovia v rade 1/ a 2/ si prihlásili pohľadávku do konkurzu vo výške 6.458,16 eur (6.120 eur + úroky vo výške 338,16 eur). 4/ Konanie o vypratanie

nehnutelnosti pod sp. zn. 41C/216/2016, ktoré sa viedlo medzi žalobcami v rade 1/ a 2/ voči žalovanej, toto konanie bolo zastavené ešte v roku 2016 a žalobcom ako úspešnej strane sporu bola priznaná náhrada trov konania uznesením zo dňa 24.10.2019, náhrada trov konania vo výške 2.605,18 eur. To, ako sa žalovaná od začiatku stavia k svojim dlhom je neprijateľné. To, že podala návrh na oddĺženie považujú za účelový krok žalovanej majúci jediný cieľ a to úplne ich vylúčiť z uspokojenia. Pohľadávky na trovách konania im boli právoplatne priznané v roku 2016 (ide o konanie pod č. 1 a 2). Pohľadávku vo výške 6.794,10 eur si žalobcovia uplatnili v exekučnom konaní pod sp. zn. EX153/2017, kedy dňa 30.01.2017 podali návrh na vykonanie exekúcie a dňa 18.04.2017 bolo exekútorom JUDr. Pavlom Malíkom vydané upovedomenie o začatí exekúcie a dňa 15.05.2017 vydal súdny exekútor exekučný príkaz zrážkami zo mzdy. Pohľadávku vo výške 8.920,82 eur si žalobcovia uplatnili v exekučnom konaní sp. zn. EX1039/2016, kedy dňa 13.09.2016 podali návrh na vykonanie exekúcie, dňa 26.09.2016 bolo exekútorom vydané upovedomenie o začatí exekúcie a dňa 27.10.2016 vydal exekučný príkaz zrážkami zo mzdy, dňa 03.11.2016 exekučný príkaz prikázanim pohľadávky z účtu v banke a následne dňa 04.11.2016 vydal upovedomenie o začatí exekúcie predajom hnutelných vecí. Predkladajú oznámenie exekútora o stave exekučných konaní zo dňa 18.08.2021. Čo sa týka pohľadávky zo súdneho konania pod č. 3 (bezdôvodné obohatenie), túto si uplatnili prihláškou v konkurze, nakoľko súdne konanie bolo zastavené kvôli oddĺženiu. Čo sa týka pohľadávky pod č. 4 vo výške 2.605,18 eur, táto pohľadávka vznikla už po vyhlásení konkurzu dňa 04.11.2019 a išlo o pohľadávku nedotknutú konkurzom, následne bola uplatnená vymáhaním dňa 15.01.2020 a exekúciou bol poverený JUDr. Jaromír Pavlík, ktorý dňa 12.02.2020 vydal upovedomenie o začatí exekúcie, pohľadávka bola v celom rozsahu (po oddĺžení) uspokojená dlžníkom. Do konkurzu žalovanej prihlásili svoje pohľadávky ako veritelia iba žalobcovia v rade 1/ až 3/, nikto iný si pohľadávky neprihlásil, resp. žiadne iné dlhy žalobkyňa ani nemala a to potvrdzuje aj sama žalovaná vo svojom životopise, ktorý je prílohou návrhu na vyhlásenie konkurzu. Výška pohľadávok - veriteľov: V. vo výške 16.405,86 eur, H. L. vo výške 2.973,60 eur, V. L. vo výške 2.973,60 eur, spolu 22.173,06 eur. Z hľadiska štruktúry uplatnených pohľadávok tvorili z celkovej sumy: náhrada trov konania spôsobené žalovanou suma 15.714,92 eur (viac ako 70 %) a bezdôvodné obohatenie vo výške 6.458,16 eur (cca 30 %). Je tak evidentné, že veriteľmi boli iba žalobcovia v rade 1/ až 3/ a účelom oddĺženia u žalovanej bolo zbaviť sa dlhov len voči žalobcom v rade 1/ až 3/ konkrétne, ale viac ako 2/3 dlhov si žalovaná spôsobila úplne sama a to tým, že podala nezmyselné žaloby a v konaní nemala úspech. Žalobcovia poukazujú na to, že pokiaľ súd vyhlási na majetok dlžníka oddĺženie konkurzom, resp. konkurz, ešte neznamená, že tento proces je nezvratný. Súd pri podaní návrhu neskúma poctivosť dlžníka, tzv. materiálne podmienky, iba formálne preskúmava návrh a listiny, a v prípade splnenia podmienok, automaticky vyhlási konkurz, resp. oddĺženie formou konkurzu. V ust. § 166g ZKR predpis definuje v podstate elementárnu hodnotu, podmienku úspešného oddĺženia a tou je poctivosť, resp. dostatok poctivosti na strane dlžníka, na rozdiel od formálnych podmienok (§ 167 ZKR), však súd skúma až pri návrhu veriteľa na zrušenie oddĺženia. Poctivosť sa vo všeobecnosti definuje ako čestnosť, či mravnosť a ide o objektívne vnímateľné a hodnotiteľné správanie sa dlžníka vo vzťahu najmä k veriteľom, pretože pre nich najviac má dosah oddĺženie dlžníka ako mimoriadny úkon, ktorým sa zbavuje dlhov, ktoré voči veriteľom má a na ktoré majú veritelia zákonné právo, v tomto prípade súdmi priznaný nárok voči dlžníkovi. Žalobcovia v rade 1/ až 3/ podávajú v zmysle §166f ZKR v spojení s § 166g ods. 5 ZKR návrh na zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer dlžníka, pretože žalovaná nielenže nekonala poctivo (§ 166g ods. 1 ZKR), ale konala nekal a nepoctivo s cieľom poškodiť veriteľov (§ 166g ods. 2 ZKR). Tu sú hlavné dôvody skutkovej podstaty nepoctivého zámeru u dlžníka, prvým dôvodom nepoctivosti u dlžníka je nedostatok poctivosti v zmysle § 166g ods. 1 ZKR. Podľa tejto normy dlžník má poctivý zámer, ak z jeho správania po podaní návrhu možno usudzovať, že vynaložil úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností a schopností, najmä ak poskytoval správcovi a veriteľom potrebnú súčinnosť, vynaložil snahu získať zamestnanie, zamestnal sa alebo si zabezpečil iný zdroj príjmov, pokračoval vo výkone podnikateľskej činnosti alebo inej obdobnej činnosti alebo začal podnikáť, v prípade nie nepatrného dedenia, daru alebo výhry zo stávky alebo hry ponúkol aspoň polovicu takéhoto zdroja dobrovoľne veriteľom na uspokojenie nevymáhateľného dlhu, prípadne vynaložil snahu o zaradenie sa do spoločnosti alebo sa do spoločnosti opätovne zaradil. Žalovaná síce mala zdroj príjmov, z ktorých by bolo možné uspokojiť plne veriteľov, no napriek tomu neprejavila ani len snahu o to, aby tak urobila, čo i len čiastočne, ale okamžite, ako jej to zákon umožnil podala návrh na oddĺženie. Už len z tohto dôvodu je na mieste zrušenie oddĺženia. Čo sa týka nepoctivého zámeru v negatívnej definícii, žalobcovia poukázali na ust. § 166g ods. 2 ZKR, účelom tejto normy nepochybne je vylúčiť z možnosti oddĺžiť osobu, ktorá nekoná (v čase podania návrhu) a nekonala (v čase pred podaním návrhu) vo vzťahu najmä k veriteľom čestne aj poctivo, a teda v podstate zneužíva toto mimoriadne právo, ktoré zrejme vo svete nemá takýto extrémny ekvivalent, aby ukrátil veriteľov, či niektorého z

nich. Podľa názoru žalobcov žalovaná naplnila nasledovné skutkové podstaty a súčasne ešte aj ďalšie konania podľa nich znamenajú, resp. mali by byť súdom považované za nepoctivý zámer, vzhľadom na demonštratívny výpočet a účel zákona. Ust. § 166g ods. 2 písm. f) ZKR v čase podania návrhu dlžník nebol platobne neschopný, aj keď o tom vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť, písm. e) zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že sa úmyselne priviedol do platobnej neschopnosti, aby bol oprávnený podať návrh, písm. g) zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že pri preberaní záväzkov sa spoliehal na to, že svoje dlhy bude riešiť konkurzom alebo splátkovým kalendárom, písm. h) zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, či mal snahu poškodiť svojho veriteľa alebo zvýhodniť niektorého veriteľa. V čase podania návrhu dlžník nebol platobne neschopný, aj keď o tom vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť (§ 166g ods. 2 písm. f) ZKR). Definícia platobnej neschopnosti pri fyzickej osobe je uvedená v § 3 ods. 2 ZKR. Nevyhnutným a absolútne elementárnym predpokladom možnosti sa oddziť je platobná neschopnosť, teda neschopnosť čo i len sčasti plniť svoj splatný záväzok, t.z., že daná osoba nie je schopná napriek svojej snahe ani len sčasti splniť svoj dlh. Dlžníčka bola oddlžená uznesením zo dňa 13.07.2017. V tom čase síce mala aspoň jednu splatnú pohľadávku po splatnosti viac ako 180 dní (pohľadávku z trov konania priznanú a právoplatnú dňa 04.04.2016), avšak stále bola, a aj v súčasnosti je schopná, čo i len čiastočne a aj úplne splniť svoje dlhy. Súčasne bolo a je možné pohľadávku vymôcť exekúciou, čo potvrdzujú exekučné príkazy vydané súdnym exekútorom JUDr. Malíkom ešte v roku 2016 a 2017 ako zrážky zo mzdy, účtu, či predaj hnuiteľných vecí. Tieto skutočnosti sa považujú za jednoznačné a preukázané, pretože dlžníčka, ako to uviedla aj v prílohe návrhu na vyhlásenie konkurzu, bola a aj v súčasnosti je stále zamestnaná od 19.07.2011 ako zástupkyňa obchodnej predajne so mzdou (tu uvádza vo výške 611,-eur v čistom, čo nemusí byť pravda) a disponuje i hnuiteľným majetkom. Už len táto skutočnosť, že žalovaná dosahovala v čase oddlženia pravidelný príjem, logicky nevyhnutne znamená, že nemohla byť platobne neschopná, čo i len sčasti splniť dlhy, ale presne naopak, bola platobne schopná čo i len sčasti splniť splatné dlhy. Oddlženie v podobe čase vyhlásenia konkurzu je protiústavné a každopádne ide o mimoriadne právo, ktoré by malo prináležať len tým najpoctivejším a len tým, kde sú splnené všetky podmienky pre toto krajné riešenie. Namiesto toho sa ale javí, že je dostupné každých desať rokov každému, kto prejaví záujem a súdy automaticky dlžníkov oddlžujú. Samozrejme súd poctivosť (teda ani platobnú neschopnosť) neskúma ex offico. Žalobcovia poukázali na rozhodnutie Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 8Odi/1/2018 zo dňa 18.10.2018. Týmto rozhodnutím súd zrušil oddlženie dlžníka z dôvodu, že dlžník nebol platobne neschopný, nakoľko dosahoval príjem, teda neboli podmienky pre oddlženie konkurzom. Žalovaná tak v čase, kedy jej záväzky vznikli (počas súdnych konaní) mala príjem, tento mala aj v čase vedenia exekúcie a napokon aj v čase podania návrhu na vyhlásenie konkurzu a aj teraz, bola objektívne schopná tieto záväzky, čo i len čiastočne plniť, ale namiesto toho nezaplatila ani jediný cent a nechala sa oddziť. Na neprospech žalovanej pri tomto dôvode sú dôležité aj fakty, a to, že žalovaná okrem žalobcov nemala žiadnych iných veriteľov, teda chcela oddlžením poškodiť výslovne iba žalobcov, ich rodinu, pričom oddlženie malo byť k dispozícii len tým, ktorí majú úprimný záujem riešiť dlhodobu a komplexne svoju negatívnu situáciu, z ktorej už nevidia v zúfalosti žiadne východisko a nie tomu, kto si tieto dlhy urobil sám zámerne s vedomosťou, že takéto dlhy vzniknú. Žalovaná nebola dlhodobu v žiadnej nepriaznivej situácii a okrem nich nemala žiadnych iných veriteľov, nemala vedenú žiadnu inú exekúciu, teda voči iným veriteľom (ako napr. energetické spoločnosti, dane a podobne) si plnila svoje záväzky riadne a včas, teda ich uprednostnila pred nimi. Žalovaná podala návrh takmer ihneď potom ako jej to zákon umožňoval, pričom nemožno opomenúť, že práve aj preto zákonodarca prijal novelu oddlženia, podľa ktorej je jednou z podmienok možnosti sa oddziť aj exekučné konanie vedené aspoň jeden rok. Voči žalovanej sa žiadne konanie v trvaní jedného roka nevedlo teda, ak by platili v čase oddlženia rovnaké podmienky ako v súčasnosti, potom by ani nebola oddlžená. Čo je rovnako zásadné je aj fakt, že z celkového dlhu vyše 22.000,-eur, viac ako 70% robia pohľadávky titulom trov konania. Konania vedené na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 7C/192/2012 a 6C/51/2013, ktoré iniciovala žalovaná voči žalobcom, teda ako každý človek, ktorý sa obracia na súd, vedela, že v prípade prehry bude znášať povinnosť nahradiť trovy konania tak, ako každý iný žalobca. Napriek tomu v konaniach pokračovala, a keď ich prehrala práve a len kvôli týmto pohľadávkam sa dala oddziť, čo je jednoducho neakceptovateľné. V čase podania návrhu na vyhlásenie konkurzu totiž žalovaná mala iba dva dlhy zo súdnych konaní, konanie o vydanie bezdôvodného obohatenia stále prebiehalo. Dlh z bezdôvodného obohatenia vo výške 6.120,-eur totiž bol predmetom súdneho konania, v ktorom sa mohla brániť (bola zastúpená advokátom). Postup, keď niekto, nech je to ktokoľvek, iniciuje súdne konanie a toto prehrá a potom sa hneď úspešne oddziť iba pre dlhy na náhrade trov konania, je absolútne nebezpečný precedens do budúcnosti, pretože tak dáva jednoduchý návod do budúcnosti každému, aby v prípade, že prehrá súd (a napríklad je aj zamestnaný) sa jednoducho a rýchlo

zbavil týchto dlhov, hoci druhej strane vznikli trovy, ktoré jej nikto nenahradil. Takýto postup je ústavné neudržateľný pre princípy právnej istoty sporových konaní a právo vlastníť majetok. V neposlednom rade ani výška dlhu, ktorý mala dlžníčka v čase podania návrhu, nedával opodstatnenie pre oddĺženie dlžníka. V čase oddĺženia mala žalovaná iba dlhy z trov konania z dvoch konaní vo výške cca 15.000,-eur, ktoré konania sama iniciovala a tieto mohla pokojne postupne splatiť (iniciovať dohodu o splátkovom kalendári alebo zrážkami zo mzdy, resp. z účtu, či predaj hnutelných vecí). Napokon, čo je aj kľúčový fakt, že po oddĺžení vznikol žalovanej ešte ďalší dlh a to vyplývajúci z konania sp. zn. 41C/216/2016, opäť titulom náhrady trov konania, v tomto konaní žalovaná nebola úspešná, a to vo výške 2.605,18 eur. Keďže išlo o pohľadávku, ktorá vznikla po rozhodnutí o oddĺžení, išlo o pohľadávku novú, nedotknutú konkurzom. Následne, keď opäť ani len čiastočne nesplnila, iniciovali žalobcovia exekučné konanie. V ňom bolo exekútorom JUDr. Pavlíkom vydané dňa 12.02.2020 upovedomenie o začatí exekúcie na celkovú sumu 3.136,08 eur, ktoré bolo úspešne skončené, cca rok po začatí dňa 16.02.2021. Ak teda dokázal ten istý, ktorý pred súdom tvrdil platobnú neschopnosť, neschopnosť splatiť dlhy, splatiť exekúciu v roku 2020, dlh vo výške cca 3.500,-eur za 12 mesiacov z toho istého príjmu (mesačné zrážky od 200,- do 300,-eur), ktorý mal v čase oddĺženia, teda v roku 2017, potom by dlh vo výške 15.000,-eur splatil matematicky približne za štyri roky, teda dlh by bol dnes v roku 2021 už takmer s istotou už v celom rozsahu splnený. Je úplne bežné v exekučných konaniach, že exekúcie, kde sa dlžníkovi vykonávajú zrážky zo mzdy a navyše v tomto prípade mala a má žalovaná aj hnutelný majetok a prostriedky na účte, trvajú i takmer 10 či 20 rokov, dokonca v prípade, že dlžník nedisponuje žiadnym majetkom, trvá exekúcia minimálne 5 rokov (§ 61n ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku). To znamená, že návrh a tvrdenie o tom, že žalovaná zneužíva inštitút oddĺženia, hoci nebola platobne neschopná, je preukázané a evidentné. Takýto postup voči veriteľom je absolútne protiústavný, čoho si je vedomý zrejme každý súd, a to sa ani nemusí vcítiť do pozície, keby bol on sám veriteľ. Žalobcovia poukázali na rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4Odi/4/2018 zo dňa 17.06.2019, v ktorom sa súd zaoberal podmienkou platobnej neschopnosti. Rozhodnutie sp. zn. 1Odi/1/2018, sp. zn. 4Odi/4/2018 tieto rozhodnutia konštatujú rovnaké právne názory, ako tvrdia žalobcovia a je neprijateľné, aby bola dlžníčka úspešne oddĺžená konkurzom voči veriteľom, t.j. žalobcom v rade 1/ až 3/. Exekučné konania voči žalovanej by sa viedli efektívne s vysokou mierou postupného vymoženía pohľadávky až do úplného splnenia dlhov. Žalobcovia poukazujú na ust. § 166g ods. 2 písm. e) ZKR, zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že sa úmyselne dostal do platobnej neschopnosti, aby bol oprávnený podať návrh. I keď sú žalobcovia presvedčení, že dlžník nebol platobne neschopný, z čistej opatrnosti uvádzajú, že ak by aj bol platobne neschopný, tak potom to urobil iba kvôli tomu, aby bol oprávnený podať návrh. V čase podania návrhu dlžník mal splatný dlh cca 15.000,-eur, ktorý bol objektívne schopný plniť. Tento dlh vyplýval výlučne z trov súdneho konania, ktoré vedome, úmyselne iniciovala dlžníčka, teda sama sa rozhodla zažalovať žalobcov s vedomím, čo i v prípade prehry hrozí, t.j. náhrada trov konania. Nemôže byť sporu, že sa tam sama úmyselne v dôsledku prehry v súdnych konaniach priviedla do stavu, kde vraj nie je schopná plniť. V tomto smere treba dodať, že dve súdne konania, z ktorých pochádzajú pohľadávky, iniciovala sama žalovaná, bola zastúpená advokátom a obe žaloby boli zamietnuté ako nedôvodné a absolútne nepreukázané, teda žalovaná si skutočnosti, na ktorých postavila žaloby, vymyslela. Nedôvodne tak žalovaná žalobcov v rade 1/ až 3/ zažalovala, o čom veľmi dobre vedela. Voči rozsudku vo veci sp. zn. 6C/51/2013, kde boli priznané trovy konania vo výške 8.920,80 eur, dokonca ani nepodala odvolanie. To svedčí o pohnútkach a morálnom krytí žalovanej, ktorá veriteľom po oddĺžení sa iba vysmieva, ako dopadli. Podľa 166g ods. 2 písm. g) ZKR - zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že pri preberaní záväzkov sa spoliehal na to, že svoje dlhy bude riešiť konkurzom alebo splátkovým kalendárom. Pri preberaní záväzkov sa žalovaná spoliehala, že ich vyrieši oddĺžením. V čase keď jej tieto vznikli, t.z. kedy súdne rozhodnutia o výške náhrady trov konania nadobudli právoplatnosť, teda v júni 2016 a v novembri 2016, sa už v médiách široko preberala pripravovaná novela z dielne vlády na zmenu pravidiel osobného bankrotu. Tieto skutočnosti sú ľahko dohľadateľné na internete, ako príklad predkladajú články, kedy došlo k schváleniu novely účinnej od marca 2017. Je tak evidentné, že v čase, keď žalovaná preberala záväzky zo súdnych rozhodnutí, vedela, že sa pripravuje novela umožňujúca dostupnejšiu možnosť sa zbaviť dlhov a preto vyčkala na účinnosť novely a takmer ihneď podala návrh na oddĺženie. V čase medzi vznikom dlhov a podaním oddĺženia, kedy sa voči nej viedli exekučné konania, žalobcom neuhradila absolútne nič, pričom exekútor už nestihol vykonať zrážky zo mzdy. Jasne tak vedela, že svoje záväzky bude v celosti riešiť konkurzom, že neuhradí veriteľom vôbec nič. Ust. § 166g ods. 2 písm. h) ZKR - zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že mal snahu poškodiť svojho veriteľa alebo zvýhodniť niektorého veriteľa. Ďalším dôvodom nepoctivého zámeru je fakt, že žalovaná mala, má snahu poškodiť svojho veriteľa a to výlučne žalobcov v rade 1/ až 3/, a tak rovnako aj zvýhodniť iných veriteľov na úkor žalobcov. Čo sa týka poškodenia a zvýhodnenia

veriteľov, poškodením veriteľa sa rozumie situácia, kedy dlžník úmyselne má za cieľ poškodiť určitého konkrétneho veriteľa na jeho práve, najmä tým, že zmarí uspokojenie alebo sťaží uspokojenie zo svojho majetku, t.z. že pohľadávka nebude uspokojená v celom rozsahu. To, že žalovaná mala pri oddĺžení, aj predtým jediný cieľ, a to poškodiť žalobcov v rade 1/ až 3/ je evidentné, keďže jediné dlhy mala voči nim, ich rodine a je zrejmé, že žalovaná mala motív pomsty, teda odplaty. Poškodením veriteľa sa rozumie čo i len čiastočné zmarenie uspokojenia veriteľa. Žalovaná ako osoba, ktorá žije vo vlastnej domácnosti nepochybne má okrem nich aj iných veriteľov, no nemá voči nim splatné dlhy. Nepochybne platí dane, či poplatky obci, banke platí poplatky, aj energie: voda, plyn, elektrina energetickým spoločnostiam. Týchto veriteľov mala iste v čase pred podaním návrhu. Ak potom v návrhu uviedla, že dlhy mala voči žalobcom, nevyhnutne to znamená, že dlhy voči iným veriteľom si riadne, včas splní, no žalobcom neplnila vôbec, ide teda o zvýhodňovanie iných veriteľov. Vzhľadom na to, že súd v roku 2017 neskúmal poctivosť dlžníka, týmto sa žalobcovia domáhajú, ako jej veritelia, zrušenie tohto oddĺženia práve v dôsledku skutočnosti, že dlžník poctivý zámer nikdy nemal. Ide o naplnenie viacerých hypotéz, zákona o nepoctivom zámere dlžníka a aj súdnej praxe, sú žalobcovia presvedčení, že je nevyhnutné, aby toto oddĺženie dlžníka pre nepoctivosť zámeru sa oddĺžiť zrušil a obnovil tak skorší právny stav. Dlžník nikdy nemal ani len náznak snahy o poctivé platenie, čo i len čiastočné svojich dlhov, ktoré sám spôsobil, hoci išlo o jeho prvoradú povinnosť. Namiesto toho dlhodobo robí všetky kroky k tomu, aby práva a oprávnené záujmy svojich veriteľov poškodil. V prípade jej rozhodnutia sa zbaví všetkých svojich záväzkov prostredníctvom inštitútu oddĺženia, považujú za úmyselné zneužitie inštitútu oddĺženia žalovanou, ktoré sú zásahom do vlastníckeho práva žalobcov, a preto takéto konanie nemôže používať právnu ochranu. Žalobcovia spolu so žalobou predložili: záznam z obchodného vestníka, uznesenie Okresného súdu Žilina sp. zn. 41C/216/2016-115 zo dňa 24.10.2019, upovedomenie o začatí exekúcie (EX 153/2017) zo dňa 18.04.2017, exekučný príkaz na vykonanie zrážok zo mzdy zo dňa 15.05.2017 (EX 153/2017), upovedomenie o začatí exekúcie (EX 1039/2016) zo dňa 26.09.2016, upovedomenie o spôsobe vykonania exekúcie predajom hnutelných vecí (EX 1039/2016) zo dňa 04.11.2016, exekučný príkaz na vykonanie exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu v banke (EX 1039/2016) zo dňa 03.11.2016, exekučný príkaz na vykonanie exekúcie zrážkami zo mzdy (EX 1039/2016) zo dňa 27.10.2016, upovedomenie o vykonaní súpisu hnutelných vecí (EX 1039/2016) zo dňa 04.11.2016 + súpis hnutelných vecí podliehajúcich exekúcií vykonaný dňa 04.11.2016, exekučné konanie - oznámenie (EX 1039/2016, EX 153/2017) zo dňa 18.08.2021, upovedomenie o začatí exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu v banke (120EX47/2020), prikázanie iných pohľadávok, postihnutie majetkového práva, zrážkami zo mzdy, zrážkami z iných príjmov zo dňa 12.02.2020, upovedomenie o ukončení exekúcie (120EX47/2020) zo dňa 16.02.2021, konečné vyúčtovanie exekučného konania (120EX47/2020) zo dňa 15.02.2021, správu o priebehu exekúcie (120EX47/2020), rozsudok Okresného súdu Bratislava sp. zn. 8Odi/1/2018, správy z internetu, indikatívnu informáciu z Centrálného registra exekúcií zo dňa 23.06.2017.

2. Žalovaná sa k žalobe žalobcov vyjadrila podaním doručeným súdu dňa 15.11.2021, v ktorom poukázala na tvrdenia žalobcov v žalobe a ust. § 166g ZKR. Žalovaná uviedla, že konštalácia žalobcov, že zo strany žalovanej malo ísť o nepoctivý zámer nie je postačujúca, žalobcovia v podanej žalobe skutkovo a právne nepreukázali, že žalovaná sa dopustila konania, ktorým by naplnila zákonom taxatívne vymedzené podmienky, ktoré tvoria predpoklad na zrušenie oddĺženia žalovanej pre nepoctivý zámer ako dlžníka. Pokiaľ žalobcovia konštatujú, že žalovaná bola schopná plniť aspoň jeden peňažný záväzok, však podľa nich vylučuje platobnú neschopnosť čo i len sčasti plniť svoj záväzok, znamená to, že nemala poctivý zámer oddĺženia. Žalobcovia poukazujú na exekučné konanie, ktoré sa viedlo pre pohľadávku vo výške 2.605,18 eur, vzniknutú v konaní sp. zn. 41C/216/2016, ktorá nebola dotknutá konkurzom. V tejto súvislosti žalobcovia poukazujú, že dlžník, ktorý tvrdil platobnú neschopnosť pred súdom splatil v roku 2020 istinu vo výške 3.500,-eur, bol teda platobne schopný plniť svoje dlhy. Nepoctivý zámer žalovanej, podľa skutočnosti uvádzanými žalobcami, je aj v tom, že jedinými veriteľmi žalovanej sú žalobcovia a pohľadávky, ktoré majú, vznikli na základe súdnych rozhodnutí, ktoré viedla žalovaná proti žalobcom. Argumentácia žalobcov, že zo strany žalovanej malo ísť o nepoctivý zámer nie je postačujúca, nepreukázali v žalobe skutkové a právne také argumenty, z ktorých by jednoznačne vyplynul záver o nepoctivosti konania žalovanej, čím by naplnila zákonom taxatívne vymedzené podmienky, ktoré tvoria predpoklad na zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer dlžníka. Skutočnosti v právnej a skutkovej rovine tvrdené v žalobe nevyvolávajú objektívny základ, ktorým by vznikol žalobcom právny nárok domáhať sa zrušenia oddĺženia žalovanej pre nepoctivý zámer, pretože táto svojim konaním nenaplnila taxatívne vymedzené znaky pre nepoctivé znaky dlžníka. Žalovaná popiera skutkové a právne tvrdenia žalobcov, navrhuje žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

3. Žalobcovia sa k vyjadreniu žalovanej vyjadrili podaním zo dňa 20.12.2021, v ktorom uviedli, že vyjadrenie žalovanej považujú za neopodstatnené, k podstate žaloby celkom vyhybavé, účelové. Konkrétne žalovaná v pomerne stručnom podaní v drvinej časti obsahu podania cituje zákonné normy, prípadne uvádza argumentáciu žalobcov, stručne, iba v predposlednom odseku uvádza iba jeden dôvod obrany, že žalobcovia nepreukázali v žalobe skutkové a právne také argumenty, z ktorých by vyplynul záver o nepoctivosti konania žalovanej. Žalovaná nepredložila žiadnu konkrétnu argumentáciu k žalobným dôvodom, nepredložila ani jeden jediný dôkaz. V zmysle uvedeného niet sa ani k čomu z ich strany vyjadrovať, nakoľko žalovaná sa nevyjadrila ku konkrétnym argumentom žalobcov. Daná obrana je veľmi zmätočná, nakoľko v obsahu žaloby bolo podrobne preukázané, tak skutkovo, ako aj právne, vrátane dôkazov, že nepoctivý zámer, teda skutkové podstaty v rámci iba demonštratívneho výpočtu podľa § 166g ZKR boli splnené konaniami žalovanej. Žalobcovia sú presvedčení, že žalovaná sa pri oddlžení správala nepoctivo voči veriteľom, teda voči žalobcom v rade 1/ až 3/ ako jediným veriteľom, s cieľom ukrátiť ich a vylúčiť z uspokojenia pohľadávok, na ktoré majú nárok a ktoré je žalovaná povinná zaplatiť. Obrana je iba účelová, nedôvodná a iba v rovine subjektívne hodnotiacich úsudkov o tom, že žaloba je nepreukázaná. Ako novú skutočnosť po podaní žaloby uvádzajú, že exekučné konanie vedené u súdneho exekútora JUDr. Malíka pod sp. zn. EX1039/2016, došlo dňa 01.10.2021 k vydaniu upovedomenia o zastavení exekúcie z dôvodu oddlżenia žalovanej. Nebyť tak nedôvodného, nepoctivého oddlżenia, dnes by bol už dlh splatený. Žalobcovia spolu s vyjadrením predložili upovedomenie o zastavení starej exekúcie (EX1039/2016) zo dňa 01.10.2021.

4. Uznesením č.k. 7Odi/1/2021-111 zo dňa 03.01.2022 bola žalovaná vyzvaná v zmysle ust. § 167 ods. 4 CSP, aby sa vyjadrila k vyjadreniu žalobcov zo dňa 20.12.2021. Uvedené uznesenie bolo právnomu zástupcovi žalovanej doručené dňa 20.01.2022, žalovaná, resp. právny zástupca žalovanej na danú výzvu súdu žiadnym spôsobom nereagovali. Žalobcovia v podaní zo dňa 13.07.2022, ohľadne ich návrhu na pripojenie spisov Okresného súdu Žilina sp. zn. 7C/192/2012, 6C/51/2013, 13C/117/2016, 41C/216/2016 na výzvu súdu označili konkrétne listiny, ktoré navrhli v danom spore vykonať ako dôkazy. Ďalej uviedli, že žalovaná nijakým spôsobom nepoprela rozhodujúce skutočnosti, tvrdenia zo strany žalobcov, a preto žalobcovia ich považujú za nesporné. Uviedli, že žalovaná ani len nepodala v konaní dupliku a vo vyjadrení k žalobe v zásade neuviedla nič relevantné.

5. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 06.10.2022, na ktorom vec prejednal a rozhodol za prítomnosti právneho zástupcu žalobcov a právneho zástupcu žalovanej. Právny zástupca žalobcov uviedol, že trvajú na podanej žalobe. Poukázal na skutočnosti uvedené v žalobe, že žalovaná žalovala žalobcov v niekoľkých súdnych konaniach, a keď ich prehrala, tak sa rozhodla, že využije novú právnu úpravu a dala sa oddlžiť bez toho, aby akýmkoľvek spôsobom mala snahu, čo i len čiastočne, uspokojiť žalobcov. Takéto konanie je nebezpečným precedensom, pretože človek, ktorý sa rozhodne sám iného súdiť a takýto spor prehrať, následne využije takúto možnosť, aby sa dlhu zbavil, je v právnom štáte neprijateľné. Žalovaná si musela byť vedomá, že keď žaluje iných ľudí, v podstate na vymyslených, nepreukázaných nárokoch, bude musieť zaplatiť trovy konania, ktoré druhej strane vznikli. Osobitosti sú, že žalovaná nielenže nemala snahu uspokojiť pohľadávky veriteľov, aj čiastočne, ale že mala iba troch veriteľov, čiže nejde o dlžníka, ktorý je v bezvýhodiskovej situácii. Je možné rozhodnúť na pojednávaní, aj bez výsluchu žalovanej, v súlade so žalobou, lebo žalovaná sa vyjadrila iba tým spôsobom, že žalobu považuje za nedôvodnú, nepreukázanú, a že mala poctivý zámer. V konaní je zastúpená právny zástupcom, ktorý koná s odbornou starostlivosťou, koncentračná lehota už uplynula, nepodala ani dupliku. Žalovaná výslovne nepoprela žiadne skutkové tvrdenia žalobcov, neprezentovala žiadne vlastné tvrdenia. Každý človek, ktorý začne súdne konanie, si musí byť vedomý, že keď ho prehrať, bude musieť zaplatiť druhej strane trovy konania, ktorých výška sa odvíja od toho, akú sumu žaluje, aký návrh žaluje, vedela, že keď prehrať, bude musieť zaplatiť trovy. Následne po prehratých sporoch sa rozhodla, prebiehali exekučné konania, v ktorých exekútor vydal exekučné príkazy na zrážky zo mzdy, v tom čase bola, aj je zamestnaná, mala príjem, z ktorého mohla tieto pohľadávky buď dobrovoľne uspokojiť alebo ich mohol uspokojiť exekútor. Lenže ešte predtým, ako exekútor tieto zrážky začal aj skutočne vykonávať, tak v roku 2017 sa dala oddlžiť, exekúcie tak už nemohli zo zákona prebiehať ďalej, exekútor nemohol už vykonávať zrážky, preto nebola vymožená žiadna suma. O platobnej schopnosti svedčí aj fakt, že prebiehalo ešte jedno exekučné konanie k trovám vo výške približne 2.600,-eur, kde žalovaná nemala žiadny problém sumu uhradiť. Ak pri oddlžení tvrdila, že je platobne neschopná a nie je schopná plniť, bola schopná aj po oddlžení plniť, úplne uspokojiť pohľadávku veriteľa. Jej tvrdenia o tom, že bola platobne neschopná, sú nepravdivé, bola platobne schopná čiastočne plniť, plniť zo mzdy, mala aj nejaké hnutelné veci, mohla čo i len sčasti, ak by mala aspoň trocha úprimnej snahy riešiť svoj

dlh, ale túto snahu vôbec nemala. Tým chudákom nie je dlžník, ale veriteľ. Že žalovaná mala poctivý zámer, ona musí dokázať, že sa snažila a vynaložila úprimnú snahu riešiť svoj dlh. Žiadny takýto dôkaz prezentovaný nebol. K § 166g ods. 2 písm. f) ZKR, že v čase podania návrhu dlžník nebol platobne neschopný, platobne neschopným je len ten, kto nie je schopný úplne zaplatiť dlh. Akonáhle je čiastočne schopný ho plniť, nemôže byť principiálne platobne neschopný. Na Slovensku prebiehajú desaťtisíce, stotisíce exekúcií, kde jediným majetkom dlžníka je mzda. Exekútor v takomto prípade roky, aj desiatky, aj viac rokov zráža z takejto mzdy, to je zmysel exekučného konania. Čiže, ak sa dlžník môže oddlžiť, aj keď nie je schopný čiastočne plniť, prakticky tieto exekučné konania, ako keby boli úplne bezvýznamné pre veriteľa a dávajú návod, že aby sa radšej dal oddlžiť a nesplácal to 10, 20 rokov. Tie exekučné konania voči nej nemali žiadne zvlášť negatívne následky, nedávala návrh na odklad exekúcií alebo niečo podobné. Sama v návrhu na oddĺženie uviedla iba troch veriteľov, žiadnych iných nemala, čiže jej zámer oddlžiť sa smeroval iba k pohľadávkam žalobcov. Vedela o tom, že bude musieť zaplatiť trovy konania a nesplnila to. Pokiaľ ide o písm. e), zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že sa úmyselne priviedol do platobnej neschopnosti, žalovaná vytvorila dlhy zo súdnych konaní a hneď, ako to bolo možné, podala návrh na oddĺženie a nevynaložila snahu na uspokojenie svojich dlhov, priviedla sa do stavu, aby bola oprávnená podať návrh na oddĺženie. Písm. g), žalovaná si vytvorila dlhy, vedela, že už bude prijatá novela, bolo to medializované, vedela, že bude musieť zaplatiť trovy, ale spoliehala sa, že to vyrieši oddĺžením a zmarí uspokojenie žalobcov. Písm. h), žalovaná mala za cieľ poškodiť žalobcov, ktorí boli jediní veritelia, ktorých uviedla v návrhu. Žalovaná má aj výdavky, výdavky na bývanie, výdavky voči iným veriteľom, napr. banky, obec, týmto iným veriteľom uspokojila pohľadávky, nemala voči nim žiadny dlh, ani žiadnu exekúciu, čiže ich uprednostňovala. Žalovaná skutkové tvrdenia v žalobe výslovne nepoprela spôsobom podľa CSP, neuviedla žiadne vlastné tvrdenia. Právny zástupca žalovanej na pojednávaní uviedol, že s podanou žalobou nesúhlasia, popierajú skutkové a právne tvrdenia žalobcov. Majú za to, že nárok, ktorí si žalobcovia v tomto konaní uplatňujú, je nedôvodný, nepreukázaný. Žalobcovia vo svojej žalobe síce uvádzajú dôvody, o ktorých sa domnievajú, že by mohli byť dôvodmi zrušenia oddĺženia žalovanej pre nepoctivý zámer, ani v jednom z prípadov, okrem výsluchu žalovanej, neuvádzajú žiadne konkrétne dôkazy, ktoré by preukazovali ich tvrdenia, pričom niektoré z dôvodov uvádzajú v žalobe iba z čistej opatrnosti, a to ešte aj len v hypotetickej rovine, a to všetko bez označenia akéhokoľvek dôkazného prostriedku, z ktorého by mal vyplynúť záver o nepoctivosti konania žalovanej, ktorý by mal naplniť podmienky zakladajúce zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer. Žalobcovia síce v žalobe označili dôkazné prostriedky ako prihlášky veriteľov v konkurze, rozhodnutia okresných súdov, avšak z týchto dôkazných prostriedkov žiadnym spôsobom nevyplyvajú skutočnosti uvádzané žalobcami. Pokiaľ teda žalobcovia tvrdia skutočnosti, že žalovaná dosahovala v čase oddĺženia zdroj príjmov, z ktorých by ich bolo možné ako veriteľov plne uspokojiť, čiže malo správaním žalovanej dôjsť k naplneniu ďalších dôvodov na zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer, čo popierajú, súčasne ich zaťažuje dôkazné bremeno na preukázanie skutočností, že žalovaná svojim konaním naplnila niektorú zo skutkových podstát nepoctivého zámeru. Navrhujú žalobu zamietnuť. Ak má súd za potrebné žalovanú vypočuť vo vzťahu k skutkovým okolnostiam, tak trvajú na jej výsluchu.

6. Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie prednesmi prítomných procesných strán, oboznámením s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise, ako aj prihláškami žalobcov v rade 1/ až 3/, označenými listinnými dôkazmi zo spisov sp. zn. 7C/192/2012, 6C/51/2013, 13C/117/2016, uznesením č.k. 41C/216/2016 zo dňa 02.12.2016, uznesením č.k. 41C/216/2016 zo dňa 24.10.2019, ako aj pripojeným spisom Okresného súdu Žilina sp. zn. 8OdK/38/2017. Súd posúdil vec podľa nižšie citovaných zákonných ustanovení.

7. Podľa § 206n ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len ZKR), ak odseky 2 až 6 neustanovujú inak, konania vrátane konaní vyvolaných a súvisiacich s konaniami podľa tohto zákona začaté a právoplatne neskončené do 16. júla 2022 sa dokončia podľa predpisov účinných do 16. júla 2022.

8. Podľa § 3 ods. 1 ZKR, dlžník je v úpadku, ak je platobne neschopný alebo predĺžený. Ak dlžník podá návrh na vyhlásenie konkurzu, predpokladá sa, že je v úpadku.

9. Podľa § 3 ods. 2 tretia veta ZKR, fyzická osoba je platobne neschopná, ak nie je schopná plniť 180 dní po lehote splatnosti aspoň jeden peňažný záväzok.

10. Podľa § 166 ods. 1 a 3 ZKR : (1) Každý platobne neschopný dlžník, ktorý je fyzickou osobou, je oprávnený domáhať sa oddĺženia konkurzom alebo splátkovým kalendárom podľa tejto časti zákona a to bez ohľadu na to, či má záväzky z podnikateľskej činnosti. (3) Dlžník je oprávnený podať návrh na vyhlásenie konkurzu alebo návrh na určenie splátkového kalendára iba vtedy, ak sa voči nemu vedie exekučné konanie alebo obdobné vykonávacie konanie; ak ide o návrh na vyhlásenie konkurzu, musí od vydania poverenia na vykonanie exekúcie alebo od začatia obdobného vykonávacieho konania uplynúť aspoň jeden rok.

11. Podľa § 166 ods. 1 a 3 ZKR (platného a účinného v čase oddĺženia) : (1) Každý platobne neschopný dlžník, ktorý je fyzickou osobou, je oprávnený domáhať sa oddĺženia konkurzom alebo splátkovým kalendárom podľa tejto časti zákona a to bez ohľadu na to, či má záväzky z podnikateľskej činnosti. (3) Dlžník je oprávnený podať návrh na vyhlásenie konkurzu alebo návrh na určenie splátkového kalendára iba vtedy, ak sa voči nemu vedie exekučné konanie alebo obdobné vykonávacie konanie.

12. Podľa § 166e ods. 1 a 2 ZKR : (1) O oddĺžení rozhodne súd v uznesení o vyhlásení konkurzu alebo v uznesení o určení splátkového kalendára tak, že dlžníka zbavuje všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze alebo splátkovým kalendárom (§ 166a) v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze alebo splátkovým kalendárom. V uznesení súd uvedie znenia zákonných ustanovení, ktoré upravujú, o ktoré dlhy ide. (2) Oddĺžením sa pohľadávky, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze alebo splátkovým kalendárom (§ 166a), bez ohľadu na to, či boli alebo neboli prihlásené, stávajú voči dlžníkovi nevymáhateľné v rozsahu, v ktorom ho súd zbavil dlhov.

13. Podľa § 166f ods. 1, 2, 4 a 5 ZKR: (1) Veriteľ, ktorý bol dotknutý oddĺžením, má právo domáhať sa zrušenia oddĺženia návrhom na zrušenie oddĺženia podaným voči dlžníkovi alebo jeho dedičom do šiestich rokov od vyhlásenia konkurzu alebo určenia splátkového kalendára na súde, ktorý rozhodol o oddĺžení, ak preukáže, že dlžník nemal pri oddĺžení poctivý zámer. Ak je takýchto návrhov viac, súd ich spojí na spoločné konanie. Vo veci samej rozhoduje súd rozsudkom. (2) Právoplatné rozhodnutie o zrušení oddĺženia je účinné voči všetkým. Iné rozhodnutie o návrhu na zrušenie oddĺženia nie je prekážkou, aby sa rozhodovalo o novom návrhu na zrušenie oddĺženia, ak je podaný iným veriteľom alebo sú tu nové dôkazy, ktoré poctivý zámer dlžníka vylučujú. (4) Zrušením oddĺženia sa oddĺženie stáva voči všetkým veriteľom neúčinné. Pohľadávkam sa v plnom rozsahu, v ktorom ešte neboli uspokojené, obnovuje pôvodná vymáhateľnosť aj splatnosť. Takéto pohľadávky sa nepremičia skôr ako uplynie desať rokov od zrušenia oddĺženia. (5) Právoplatné rozhodnutie o zrušení oddĺženia je rozhodnutím o vylúčení podľa § 13a Obchodného zákonníka.

14. Podľa § 166g ods. 1 ZKR, dlžník má poctivý zámer, ak z jeho správania po podaní návrhu možno usudzovať, že vynaložil úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností a schopností, najmä ak poskytoval správcovi a veriteľom potrebnú súčinnosť, vynaložil snahu získať zamestnanie, zamestnal sa alebo si zabezpečil iný zdroj príjmov, v prípade nie nepatrného dedenia, daru alebo výhry zo stávky alebo hry ponúkol aspoň polovicu takéhoto zdroja dobrovoľne veriteľom na uspokojenie nevymáhateľného dlhu, prípadne vynaložil snahu o zaradenie sa do spoločnosti alebo sa do spoločnosti opätovne zaradil.

15. Podľa § 166g ods. 2 ZKR, dlžník nemá poctivý zámer najmä, ak

- a) v zozname majetku ani na dopyt správcu neuviedol časť svojho majetku, aj keď o ňom vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť; na majetok nepatrné hodnoty sa neprihliada,
- b) v zozname veriteľov ani na dopyt správcu neuviedol veriteľa fyzickú osobu, v čoho dôsledku veriteľ neprihlásil svoju pohľadávku, aj keď o ňom vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť; na drobných veriteľov sa neprihliada,
- c) v návrhu alebo v prílohe návrhu alebo na dopyt správcu uviedol nepravdivú dôležitú informáciu alebo neuviedol dôležitú informáciu, aj keď vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť, že ide o dôležitú informáciu,
- d) bez vážneho dôvodu neposkytol správcovi potrebnú súčinnosť, ktorú možno od neho spravodlivo vyžadovať,
- e) zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že sa úmyselne priviedol do platobnej neschopnosti, aby bol oprávnený podať návrh,
- f) v čase podania návrhu dlžník nebol platobne neschopný, aj keď o tom vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť,

- g) zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že pri preberaní záväzkov sa spoliehal na to, že svoje dlhy bude riešiť konkurzom alebo splátkovým kalendárom,
- h) zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že mal snahu poškodiť svojho veriteľa alebo zvýhodniť niektorého veriteľa,
- i) bez vážneho dôvodu riadne a včas neplní súdom určený splátkový kalendár,
- j) bez vážneho dôvodu riadne a včas neplní výživné pre dieťa, na ktoré vznikol nárok po rozhodujúcom dni; tohto dôvodu sa môže dovolávať iba dieťa alebo zákonný zástupca dieťaťa,
- k) bez vážneho dôvodu riadne a včas neplní povinnosť vrátiť Centru právnej pomoci hodnotu poskytnutého preddavku na úhradu paušálnej odmeny správcu; tohto dôvodu sa môže dovolávať iba Centrum právnej pomoci,
- l) dlžník sa domáhal zbavenia dlhov napriek tomu, že na území Slovenskej republiky nemal v čase podania návrhu centrum hlavných záujmov.

16. Podľa § 166g ods. 3, 4, 5 a 6 ZKR : (3) Súd prihliada prísnejšie na skutočnosti ovplyvňujúce poctivý zámer u dlžníka, ktorý v minulosti mal alebo stále má významnejší majetok, má skúsenosti s podnikaním, pôsobí alebo pôsobil ako vedúci zamestnanec alebo pôsobí alebo pôsobil v orgánoch právnickej osoby alebo má iné osobitné životné skúsenosti. (4) Súd prihliada miernejšie na skutočnosti ovplyvňujúce poctivý zámer u dlžníka, ktorý dosiahol iba základné vzdelanie, je v dôchodkovom veku alebo blízko takéhoto veku, má vážne zdravotné problémy, na čas alebo trvalo stratil obydlie alebo ho v živote postihla iná udalosť, ktorá mu sťažila uplatnenie v spoločnosti. (5) Poctivý zámer dlžníka súd skúma iba v konaní o návrhu na zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer. V konkurznom konaní ani v konaní o určení splátkového kalendára súd poctivý zámer dlžníka neskúma. (6) V poučení uznesenia o vyhlásení konkurzu alebo v poučení uznesenia o určení splátkového kalendára súd uvedie znenia zákonných ustanovení, ktoré upravujú poctivý zámer a zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer.

17. Podľa § 196 ZKR, ak tento zákon neustanovuje inak, na začatie konkurzného konania, na konkurzné konanie, na začatie reštrukturalizačného konania, na reštrukturalizačné konanie a konanie o oddĺžení (ďalej len "konanie podľa tohto zákona") sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

18. Podľa § 150 ods. 1 a 2 CSP : (1) Strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. (2) Na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia.

19. Podľa § 151 ods. 1 a 2 CSP : (1) Skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. (2) Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

20. Podľa § 153 ods. 1 až 3 CSP : (1) Strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. (2) Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadať, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu. (3) Ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej.

21. Žalobcovia sa žalobou domáhali zrušenia oddĺženia žalovanej z dôvodu, že žalovaná nemala pri oddĺžení poctivý zámer, čo žalobcovia založili na dôvodoch : žalovaná sa úmyselne priviedla do platobnej neschopnosti (§ 166g ods. 2 písm. e) ZKR), v čase podania návrhu žalovaná ako dlžníka nebola platobne neschopná (§ 166g ods. 2 písm. f) ZKR), pri preberaní záväzku sa spoliehala na to, že svoje dlhy bude riešiť konkurzom alebo splátkovým kalendárom (§ 166g ods. 2 písm. g) ZKR), zo správania dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že mal snahu poškodiť svojho veriteľa alebo zvýhodniť niektorého veriteľa (§ 166g ods. 2 písm. h) ZKR), že zo správania žalovanej po podaní návrhu nemožno usudzovať, že vynaložila úprimnú snahu riešiť svoj dlh v rámci svojich schopností a možností (§ 166 g ods. 1 ZKR). Žalovaná v rámci procesnej obrany namietala žalobu žalobcov, mala za to, že žalobcovia nepreukázali nepoctivý zámer žalovanej.

22. Medzi stranami nebolo sporné, že žalovaná bola oddlžená formou konkurzu uznesením č.k. 8OdK/38/2017-20 zo dňa 13.07.2017, zverejneným v Obchodnom vestníku č. 137/2017 dňa 19.07.2017. Nesporné bolo aj to, že medzi stranami sporu prebiehali na Okresnom súde Žilina súdne spory: v konaní pod sp. zn. 7C/192/2012 sa žalovaná v postavení žalobcu domáhala voči žalovaným (žalobcom v rade 1/ až 3/) určenia, že spoluvlastnícky podiel patrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Súd v danej veci žalobu zamietol, žalovanú (ako žalobkyňu) zaviazal nahradiť žalobcom (ako žalovaným) trovy konania. Žalobcovia na podklade tohto exekučného titulu podali návrh na vykonanie exekúcie (EX 153/2017), zo strany súdneho exekútora bolo žalobcom oznámené oznámením zo dňa 18.08.2021, že v exekúcii nemožno pokračovať z dôvodu vyhlásenia konkurzu na žalovanú. Medzi stranami prebiehalo aj konanie pod sp. zn. 6C/51/2013, v ktorom sa žalovaná v postavení žalobcu domáhala voči žalovaným (žalobcom v rade 1/ až 3/) určenia neplatnosti darovacej zmluvy. Súd v danej veci žalobu zamietol, žalovanú (ako žalobkyňu) zaviazal nahradiť žalobcom (ako žalovaným) trovy konania. Žalobcovia na podklade tohto exekučného titulu podali návrh na vykonanie exekúcie (EX 1039/2016), zo strany súdneho exekútora bolo dňa 01.10.2021 vydané upovedomenie o zastavení starej exekúcie. Ďalej konanie pod sp. zn. 13C/117/2016, v ktorom sa žalobcovia v rade 1/ a 2/ domáhali voči žalovanej na základe žaloby zo dňa 02.05.2016 vydania bezdôvodného obohatenia (za obdobie od 01.05.2014 do 18.11.2016), konanie bolo zastavené uznesením zo dňa 07.11.2017 v dôsledku vyhlásenia konkurzu na žalovanú podľa § 167e ods. 1 ZKR. Tieto tri pohľadávky žalobcov boli dotknuté oddlžením. Nesporné bolo, že sa viedlo aj konanie pod sp. zn. 41C/216/2016 o žalobe žalobcov v rade 1/ a 2/ voči žalovanej o vypratanie nehnuteľnosti. Toto konanie bolo zastavené uznesením zo dňa 02.12.2016, žalovaná bola zaviazaná nahradiť žalobcom trovy konania uznesením zo dňa 24.10.2019. Pohľadávka žalobcov bola vymožená v exekučnom konaní (120EX/47/2020), táto pohľadávka žalobcov v rade 1/ a 2/ nebola dotknutá oddlžením. Taktiež nebolo sporné, čo zároveň vyplýva aj zo spisu sp. zn. 8OdK/38/2017, že žalovaná v zozname veriteľov, ktorý tvoril prílohu návrhu na vyhlásenie konkurzu, uviedla iba troch veriteľov a to žalobcov v rade 1/ až 3/, iných veriteľov neuviedla, že voči žalovanej boli vedené iba dve exekučné konania (EX 1039/2016 na základe poverenia zo dňa 14.09.2016 a EX 153/2017 na základe poverenia zo dňa 17.03.2017). Nesporné, že žalobcovia si do konkurzu prihlásili svoje pohľadávky, žalobca v rade 1/ pohľadávku spolu vo výške 19.225,86 eur (titulom trov konania a titulom bezdôvodného obohatenia), žalobca v rade 2/ vo výške 2.973,60 eur (titulom trov konania) a žalobca v rade 3/ vo výške 2.973,60 eur (titulom trov konania). Skutkové tvrdenia neboli medzi stranami sporné (§ 151 CSP). Žalovaná skutkové tvrdenia žalobcov výslovne nepoprela, neuviedla žiadne vlastné skutkové tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach.

23. Medzi stranami vznikol spor o poctivom zámere žalovanej ako dlžníka pri oddlžení. Súd však v konaní primárne skúmal zachovanie procesných podmienok konania v zmysle ust. § 166f ods. 1 ZKR a to aktívnu vecnú legitímáciu žalobcov, pasívnu vecnú legitímáciu žalovanej a zachovanie prekluzívnej lehoty na podanie žaloby. Súd poukazuje na to, že konkurzné konanie voči žalovanej bolo vedené Okresným súdom Žilina pod sp. zn. 8OdK/38/2017, pričom konkurz na majetok žalovanej sa považuje za vyhlásený dňom 20.07.2017 (§ 167a ods. 3 ZKR v spojení s ust. § 199 ods. 9 ZKR). Súd konštatuje, že lehota na podanie návrhu na zrušenie oddlženia bola zachovaná, nakoľko návrh žalobcov na zrušenie oddlženia žalovanej bol podaný na Okresnom súde Žilina dňa 17.09.2021, teda skôr ako uplynula lehota 6 rokov od vyhlásenia konkurzu. Žalobcovia sú aktívne vecne legitímovaní na podanie žaloby. Žalobcovia v rade 1/ až 3/ mali tak oprávnenie na podanie návrhu na zrušenie oddlženia na základe ust. § 166f ods. 1 ZKR, ide o spor medzi stranami konania, vyvolaný osobitnou povahou konkurzného konania podľa § 20 písm. d) CSP. Žalobcovia teda sú veriteľmi dotknutí oddlžením, keďže ich pohľadávky vznikli pred rozhodujúcim dňom (§ 166a ods. 1 písm. a) ZKR) a zároveň nejde o oddlžením nedotknuté pohľadávky (§ 166c ZKR). Ďalej súd konštatoval, že žaloba bola podaná proti pasívne vecne legitímovanému subjektu, teda dlžníkovi (žalovanej), na majetok ktorého bol vyhlásený konkurz.

24. Súd poukazuje na to, že poctivý zámer dlžníka neskúma pred vyhlásením konkurzu a rozhodnutím o oddlžení, ale zákonodarca umožnil všetkým veriteľom dlžníka, ktorí boli dotknutí oddlžením dlžníka, domáhať sa zrušenia oddlženia dlžníka pre nepoctivý zámer v samostatnom sporovom konaní, a to z dôvodu, aby sa minimalizovalo zneužívanie inštitútu oddlženia. V rámci tohto konania súd skúma na návrh veriteľa dotknutého oddlžením poctivý zámer dlžníka ako jednu zo základných podmienok oddlženia. Dôkazné bremeno o nepoctivom zámere dlžníka nesie žalobca, ktorý musí tvrdiť a preukázať konkrétne správanie dlžníka, z ktorého možno usudzovať jeho nepoctivý zámer. Poctivý zámer dlžníka je v zákone vymedzený jednak pozitívne a jednak negatívne, pričom obe vymedzenia sú v zásade

postavené na demonštratívnych enumeráciách prípadov, kedy dlžník poctivý zámer má, resp. kedy ho nemá s tým, že časový moment, ku ktorému súd vyhodnocuje správanie sa dlžníka je pre jednotlivé druhy okruhy znakov správania sa rôznym. Poctivý zámer definovaný v ust. § 166g ods. 1 ZKR možno konštatovať na základe správania sa dlžníka po tom, ako podal návrh na vyhlásenie konkurzu, naproti tomu nepoctivý zámer možno vyvodiť z nepoctivého konania dlžníka jednak v čase po podaní návrhu na vyhlásenie konkurzu (napríklad konania dlžníka uvedené v ust. § 166g ods. 2 písm. d), i), j), k) ZKR), v čase pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu (napríklad konania dlžníka uvedené v ust. § 166g ods. 2 písm. e), g), h) ZKR) alebo v čase podávania návrhu na vyhlásenie konkurzu (napríklad konania dlžníka uvedené v ust. § 166g ods. 2 písm. a), b), c), l) ZKR). Ustanovenia o poctivom zámere nabádajú súd, aby poctivý zámer neposudzoval len mechanicky, ale osobitne zhodnotil skutkové okolnosti každého konkrétneho prípadu. Súd konajúci o oddĺžení musí zohľadniť všetky aspekty konkrétneho prípadu (nález ÚS SR III. ÚS 570/2016, v ktorom ÚS SR uviedol, že „účelom oddĺženia je zbaviť dlžníka, ktorý je fyzickou osobou, jeho dlhov (§ 166 ods. 1 ZKR), aby ho dlhy neuspokojené v konkurze neprenasledovali po celý zvyšok jeho života, aby tieto dlhy negenerovali ďalší jeho úpadok, a aby sa po stránke hospodárskeho zabezpečenia svojej ďalšej existencie mohol opätovne postaviť na vlastné nohy“. Zákonodarca úpravou § 166g ods. 5 ZKR vyjadril dôveru v poctivé, slušné, pravdivé a dobromyseľné konanie dlžníka pri podaní návrhu na konkurz s oddĺžením a zákon v tejto fáze konania vychádza z právnej domnienky jeho poctivého zámeru. Splnenie podmienky poctivého zámeru preto zákon vyhradil až na osobitné konanie o návrhu na zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer. Dlžník môže využiť zákonom danú možnosť zbaviť sa svojich dlhov, avšak z jeho konania pred a po podaní návrhu musí byť zrejmé, že cieľ zbaviť sa dlhov realizoval a využil aj s ohľadom na oprávnené záujmy a práva veriteľov, t.j. s poctivým zámerom, s vynaložením maximálneho úsilia vyrovnanie existujúcich záväzkov voči veriteľom, bez primárnej kalkulácie zbavenia sa záväzkov oddĺžením. Len takéto konanie dlžníka môže byť legitímne. Pri rozhodovaní o oddĺžení je teda hlavnou úlohou konajúceho súdu spravodlivo vyvažovať primárny účel oddĺženia (záujem na strane dlžníka - fyzickej osoby) a záujmy stále neuspokojených veriteľov.

25. Medzi stranami vznikol spor o nepoctivom zámere žalovanej ako dlžníka pri oddĺžení v konaní vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 80Dk/38/2017, ktorú pochybnosť žalobcovia zakladali na tom, že žalovaná sa úmyselne priviedla do platobnej neschopnosti (§ 166g ods. 2 písm. e) ZKR), že žalovaná v čase podania návrhu nebola platobne neschopná (§ 166g ods. 2 písm. f) ZKR), pri preberaní záväzku sa spoliehala na to, že svoje dlhy bude riešiť konkurzom alebo splátkovým kalendárom (§ 166g ods. 2 písm. g) ZKR), že žalovaná mala snahu poškodiť svojich veriteľov (§ 166g ods. 2 písm. h) ZKR), a že zo správania žalovanej po podaní návrhu nemožno usudzovať, že vynaložila úprimnú snahu riešiť svoje dlhy v rámci svojich schopností a možností (§ 166g ods. 1 ZKR).

26. Po vyhodnotení procesných podmienok konania v zmysle ust. § 166f ods. 1 ZKR, súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba žalobcov je dôvodná pre naplnenie skutkových okolností nepreukázania poctivého zámeru v zmysle ust. § 166g ods. 1 ZKR, zároveň na strane žalovanej bol preukázaný nepoctivý zámer podľa § 166g ods. 2 písm.) e) a h) ZKR.

27. Pokiaľ žalobcovia tvrdili, že žalovaná nebola v čase podania návrhu na vyhlásenie konkurzu platobne neschopná, že bola zamestnaná, mala príjem, pohľadávky boli vymáhané cestou exekučného konania, nemožno hovoriť o jej platobnej neschopnosti - k tomuto súd uvádza, že sa nestotožňuje s týmto uvedeným názorom žalobcov, ich prezentovaným výkladom definície platobnej neschopnosti fyzickej osoby podľa ZKR. To, že má fyzická osoba príjem, neznamená, že je platobne schopná. Taktiež neznamená, že osoba, ktorá je zamestnaná, by nemohla využiť inštitút oddĺženia. To, že žalovaná mala príjem, mohla splácať záväzky, k tomuto súd konštatuje, že samotná existencia pracovno-právneho vzťahu a príjem žalovanej ešte neznamená, že táto spĺňa podmienku platobnej schopnosti. Súd poukazuje na to, že platobná neschopnosť fyzickej osoby je definovaná v ust. § 3 ods. 2 ZKR. Zákonná definícia platobnej neschopnosti fyzickej osoby vyžaduje splnenie dvoch podmienok: a to existenciu aspoň jedného splatného peňažného záväzku a uplynutie doby viac ako 180 dní po splatnosti toho záväzku, v rámci ktorej doby nie je fyzická osoba schopná plniť takýto splatný záväzok. Jedným zo zákonných predpokladov vyhlásenia konkurzu a oddĺženia fyzickej osoby je (aj bolo) v zmysle § 166 ZKR existencia, t.j. vedenie exekučného konania alebo iného vykonávacieho konania (v čase oddĺženia žalovanej sa nevyžadovalo vedenie exekučného konania aspoň jeden rok - toto bolo zavedené až novelou ZKR účinnou od 01.01.2020). Platobnú neschopnosť žalovanej potvrdzuje skutočnosť, že voči žalovanej boli vedené dve exekučné konania. Základná domnienka platobnej neschopnosti fyzickej

osoby vo vzťahu k vedeniu exekučného konania, podľa § 3 ods. 2 ZKR bola zavedená do zákona o konkurze a reštrukturalizácii s účinnosťou od 29.04.2015 zákonom č. 87/2015 Z.z. Zo znenia ust. § 3 ods. 2 ZKR, ako ani z úmyslu zákonodarcu a účelu tohto ustanovenia nevyplýva použitie výkladu tejto zákonnej podmienky a to v znení, ako uviedli žalobcovia. Súd má za to, že žalobcovia neuviedli také okolnosti, ktoré by v rámci zákonnej definície platobnej neschopnosti vyvrátili takto zákonom definovanú platobnú neschopnosť ku dňu podania návrhu na oddĺženie. Dôkazné bremeno preukázať nepoctivý zámer je na žalobcoch a pokiaľ žalobcovia ako dôvod nepoctivého zámeru uvádzali existenciu platobnej schopnosti, ktorá mala brániť povoleniu oddĺženia, boli povinní preukázať svoje tvrdenia a uniesť dôkazné bremeno o tom, že žalovaná bola platobne schopná v čase podania návrhu na vyhlásenie konkurzu a tvrdenia žalobcov o poberaní mzdy žalovanej, vedenie exekučných konaní ešte nepreukazujú existenciu platobnej schopnosti žalovanej v čase podania návrhu na oddĺženie. Pokiaľ by chceli žalobcovia preukázať, že žalovaná nebola platobne neschopná, teda že bola platobne schopná, museli by tvrdiť a preukázať dostatok peňažných prostriedkov na úhradu všetkých jej záväzkov. Všeobecné konštatovanie, že žalovaná mala príjem, že pohľadávky žalobcov boli vymáhané cestou exekučného konania, že tieto pohľadávky mohli byť uspokojené, resp. čiastočne uspokojené, súd má za to, že na vyvodenie záveru o platobnej schopnosti žalovanej nestačia. Na základe životopisu dlžníka - žalovanej, ktorý tvoril prílohu návrhu na vyhlásenie konkurzu, vyplýva, že žalovaná nevladla žiaden nehnuteľný majetok, ani hnuteľný majetok, ani cenné papiere, nemala žiadne peňažné pohľadávky. Preto žalobcami uvádzaný dôvod nepoctivého zámeru podľa ust. § 166g ods. 2 písm. f) ZKR, že v čase podania návrhu na vyhlásenie konkurzu nebola žalovaná ako dlžník platobne neschopná, žalobcovia žiadnym spôsobom súdu nepreukázali. Súd na rozhodnutia, na ktoré poukazoval žalobca (k posúdeniu platobnej schopnosti/neschopnosti dlžníka s poukazom na jeho príjem) neprihliadal, pretože sa nejedná o rozhodnutia, ktorými by bol súd v tomto spore viazaný v zmysle ust. § 193 CSP a nemožno v tomto prípade ani hovoriť o ustálenej rozhodovacej praxi súdov. Pri posudzovaní poctivého zámeru dlžníka je potrebné postupovať individuálne a zohľadňovať osobitné okolnosti každého konkrétneho prípadu.

28. Tvrdenia žalobcov, že žalovaná v čase podania návrhu na vyhlásenie konkurzu nebola platobne neschopná, toto tvrdenie je v logickom vzájomnom rozpore s tvrdením, že žalovaná sa úmyselne priviedla do platobnej neschopnosti. Nie je možné, aby sa dlžník úmyselne uviedol do stavu platobnej neschopnosti a súčasne, aby platobne neschopný dlžník nebol. Žalobcovia ako ďalší dôvod nepoctivého zámeru uvádzali, že žalovaná sa úmyselne priviedla do platobnej neschopnosti (§ 166g ods. 2 písm. e) ZKR). Súd poukazuje na to, že nie je pri posudzovaní nepoctivého zámeru dlžníka viazaný konkrétnym časovým rámcom, ale posudzuje práve správanie sa dlžníka voči veriteľom už od momentu vzniku pohľadávok (teda od mája 2016). V konaní nebolo sporné, že pohľadávky žalobcov v rade 1/ až 3/ ako veriteľov vznikli z titulu neuhradených trov konania zo strany žalovanej (žalobca v rade 1/ si prihlásil pohľadávku navyše aj titulom bezdôvodného obohatenia), v konaniach vedených na Okresnom súde Žilina a to sp. zn. 7C/192/2012 - žalobcom v rade 1/ až 3/ bola uznesením zo dňa 28.10.2016 priznaná náhrada trov konania voči žalovanej vo výške 6.794,10 eur. V tomto konaní sa žalovaná v postavení žalobcu domáhala voči žalobcom v rade 1/ až 3/ v postavení žalovaných - určenia, že spoluvlastnícky podiel patrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Súd prvej inštancie rozhodol tak, že jej žalobu zamietol, odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie. V konaní sp. zn. 6C/51/2013 bola žalovaná zaviazaná zaplatiť žalobcom trovy konania vo výške 8.920,82 eur a to uznesením zo dňa 11.05.2016. V tomto konaní sa žalovaná v postavení žalobcu domáhala voči žalovaným (t.j. žalobcom v rade 1/ až 3/) určenia neplatnosti darovacej zmluvy, aj v tomto konaní súd jej žalobu zamietol. Súd má za to, že práve podanie nedôvodných žalôb, ktoré konania iniciovala samotná žalovaná, je tým správaním sa žalovanej ako dlžníčky pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu, ktorými sa úmyselne priviedla do platobnej neschopnosti. Bez existencie súdnych konaní by žalobcom trovy konania nevznikli, nevznikli by ich pohľadávky. Bolo by nespravodlivé, aby trovy konania (vo výške niekoľko tisíc eur) znášala procesne úspešná strana konania, t.j. žalobcovia, ktorí súdne spory nevyvolali. Žalovaná si musela byť vedomá rizika, veď bola v konaní zastúpená aj právnym zástupcom, že v prípade, ak jej žaloba nebude dôvodná, bude v spore neúspešná, tak bude musieť protistrane zaplatiť trovy konania. Žalovaná si tak mala byť vedomá následkov podania nedôvodných žalôb a vedenia súdnych sporov. Žalovaná, ak by nepodávala nedôvodné žaloby, z ktorých vznikli pohľadávky žalobcov (titulom trov konania), neprivedla by sa do platobnej neschopnosti. Sama žalovaná v návrhu na vyhlásenie konkurzu uviedla iba týchto troch veriteľov, t.j. žalobcov v rade 1/ až 3/, žiadnych iných veriteľov neuviedla, existenciu iných veriteľov netvrdila ani v danom spore. V životopise, ktorý tvoril prílohu návrhu na vyhlásenie konkurzu uviedla, že má záväzky voči uvedeným veriteľom iba titulom trov konania. Čiže len pohľadávky žalobcov z týchto konaní (titulom trov konania), tieto pohľadávky mali viesť k platobnej neschopnosti, do ktorej sa

však podľa názoru súdu priviedla žalovaná úmyselne sama. Žalovaná podala nedôvodné žaloby a tým zapríčinila vznik trov konania. Súd má za to, že bola naplnená skutková podstata uvedená v ust. § 166g ods. 2 písm. e) ZKR a to, že zo správania žalovanej ako dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že sa úmyselne priviedla do platobnej neschopnosti (súd poukazuje aj na obdobné rozhodnutie a to vo veci vedenej na Krajskom súde Bratislava sp. zn. 3CoKR/23/2020, v ktorom krajský súd poukázal, že ak dlh žalovaného vznikol výlučne jeho úmyselným konaním vyvolaním nedôvodného súdneho sporu, žalovaný nemal pri oddlžení poctivý zámer, z jeho správania sa pred podaním návrhu možno usudzovať, že sa úmyselne priviedol do platobnej neschopnosti, mal snahu poškodiť svojho veriteľa).

29. Žalobcovia ako ďalší dôvod nepoctivého zámeru uvádzali, že zo správania žalovanej pred podaním návrhu možno usudzovať, že mala snahu poškodiť svojich veriteľov, zvýhodniť iného veriteľa (§ 166g ods. 2 písm. h) ZKR). Žalovaná bola zaviazaná nahradiť žalobcom v rade 1/ až 3/ trovy konania a to uznesením zo dňa 28.10.2016, uznesením zo dňa 11.05.2016 (konania sp. zn. 7C/192/2012, 6C/51/2013). Žalovaná si povinnosť uloženú exekučnými titulmi dobrovoľne nespĺnila, nevyvinula žiadnu iniciatívu na splnenie si daných záväzkov (napr. aj postupnou úhradou v splátkach, so žalobcami o spôsobe vyrovnania svojho dlhu nijakým spôsobom nekomunikovala), preto žalobcovia podali návrh na vykonanie exekúcie sp. zn. EX 153/2017 - poverenie zo dňa 17.03.2017, sp. zn. EX 1039/2016 - poverenie zo dňa 14.09.2016. V exekučnom konaní sp. zn. EX 153/2017, ktoré sa viedlo na podklade exekučného titulu - uznesenia č.k. 7C/192/2012 zo dňa 28.10.2016 súdny exekútor dňa 18.04.2017 vydal upovedomenie o začatí exekúcie s tým, že exekúcia sa vykoná zrážkami z mzdy, prikázaním pohľadávky z účtu v banke. Súdny exekútor dňa 15.05.2017 vydal exekučný príkaz na vykonanie zrážok zo mzdy pre zamestnávateľa žalovanej (povinnej) COOP Jednota Čadca. Následne však žalovaná podala návrh na vyhlásenie konkurzu na súde dňa 29.06.2017, konkurz bol vyhlásený uznesením zo dňa 13.07.2017. Súdny exekútor už teda nestihol vykonať zrážky zo mzdy žalovanej pre postupné uspokojovanie pohľadávok žalobcov. V exekúcii sp. zn. EX 1039/2016, ktorá sa viedla na základe exekučného titulu - uznesenia č.k. 6C/51/2013 zo dňa 11.05.2016, súdny exekútor vydal upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 26.09.2016 zrážkami zo mzdy, prikázaním pohľadávky z účtu v banke, upovedomenie o spôsobe vykonania exekúcie zo dňa 04.11.2016 predajom hnuťelných vecí. Súdny exekútor vydal exekučné príkazy dňa 03.11.2016, dňa 27.10.2016 prikázaním pohľadávky z účtu v banke (Poštová banka, a.s.), zrážkami zo mzdy pre zamestnávateľa povinnej (COOP Jednota Čadca), dňa 04.11.2016 bol vykonaný súpis hnuťelných vecí. Súd tu poukazuje na časové súvislosti podania návrhu na vyhlásenie konkurzu oddlžením po tom, ako boli vydané exekučné príkazy súdneho exekútora na vykonanie zrážok zo mzdy. Súd má za to, že zrážkami zo mzdy žalovanej ako povinnej mohlo dôjsť k úhrade (aspoň aj čiastočnej) pohľadávok žalobcov, keďže bola zamestnaná, mala príjem. Vzhľadom na spôsoby vykonania exekúcie, vydané exekučné príkazy (zrážkami zo mzdy, prikázaním pohľadávky z účtu v banke, bol vykonaný súpis hnuťelných vecí) z ničoho nevyplýva, že by plnenie záväzkov cestou exekúcie bolo úplne nemožné. Je zrejmé, že mohlo dôjsť k čiastočnému postupnému uspokojovaniu záväzkov žalovanej (aj keby to trvalo dlhšiu dobu). Žalovaná mala ako veriteľov iba žalobcov v rade 1/ až 3/, iba týchto veriteľov uviedla aj v OdK konaní v zozname veriteľov, žiadnych iných veriteľov neuviedla (okrem uvedených dvoch exekúcií sa iné exekúcie nevedli voči žalovanej). Tým, že podala nedôvodné žaloby, zapríčinila vznik trov konania na strane žalobcov. Keďže dobrovoľne neuhradila trovy konania žalobcom, tak žalobcovia na základe exekučných titulom podali návrh na vykonanie exekúcie a viedli sa dve exekučné konania. Súd má za to, že pohľadávky žalobcov bolo možné aspoň aj čiastočne uspokojiť v exekučnom konaní. Tým, že podala návrh na oddlženie, žalobcovia nemohli byť uspokojení na svojich pohľadávkach v exekučnom konaní (exekúcia sp. zn. EX 153/2017, poverenie vydané pre súdneho exekútora 17.03.2017, exekučný príkaz vydaný na zrážky zo mzdy žalovanej zo dňa 15.05.2017), tri mesiace po vydaní poverenia (9 mesiacov po vydaní poverenia v EX 1039/2016) v júni 2017 podala žalovaná návrh na oddlženie a v júli 2017 bola oddlžená, teda ako sa zaviedol inštitút oddlženia (s účinnosťou od marca 2017) využila tento inštitút. Podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu s oddlžením sa tak vyhla splateniu svojich záväzkov. Súd posudzoval správanie sa žalovanej ako dlžníka od momentu vzniku pohľadávok až po podanie návrhu na vyhlásenie konkurzu. Súd tak dospel k záveru, že žalovaná mala snahu poškodiť svojich veriteľov, došlo k poškodeniu právnych nárokov žalobcov a tým bola naplnená skutková podstata ust. § 166g ods. 2 písm. h) ZKR. Pokiaľ sa žalobcovia v žalobe vyjadrovali aj, že žalovaná mala snahu poškodiť ich ako veriteľov, lebo plnila iným veriteľom tým, že platila energie, poplatky, dane, tak tieto tvrdenia žalobcov vo vzťahu k danej skutkovej podstate súd irelevantné. Súd poukazuje na to, že žalovaná okrem žalobcov v rade 1/ až 3/ neuviedla žiadnych iných veriteľov (že by voči iným veriteľom v čase podania návrhu na vyhlásenie konkurzu mala splatné záväzky). Nepoctivý zámer osvedčujúci také konanie dlžníka, ktoré by mal urobiť v snahe zvýhodniť

iného veriteľa, to môže spočívať napr. v úhrade/čiastočnej úhrade pohľadávky veriteľa s neskoršou lehotou splatnosti a nesplnenie záväzku zo skoršou lehotou splatnosti, toto nebolo preukázané.

30. Pokiaľ žalobcovia tvrdili ako ďalší dôvod nepoctivého zámeru žalovanej a to, že pri preberaní záväzkov sa spoliehala na to, že svoje dlhy bude riešiť konkurzom alebo splátkovým kalendárom (§ 166g ods. 2 písm. g) ZKR), súd má za to, že v tomto smere žalobcovia neunesli dôkazné bremeno. Tvrdenia, že už boli na internete, v tlači známe informácie o tom, hovorilo sa o novele ZKR, sú irelevantné tvrdenia žalobcov vo vzťahu k preukázaniu nepoctivého zámeru žalovanej k danej skutkovej podstate, že žalovaná sa pri preberaní záväzkov spoliehala na to, že svoje dlhy bude riešiť konkurzom alebo splátkovým kalendárom. Súd poukazuje na to, že záväzky žalovanej, teda povinnosť zaplatiť trovy konania žalobcom v rade 1/ až 3/ vznikli uznesením zo dňa 11.05.2016, zo dňa 28.10.2016, novela ZKR bola účinná až od 01.03.2017, teda pri preberaní, vzniku jej záväzkov inštitút oddĺženia ešte neexistoval.

31. Žalobcovia ako dôvod na zrušenie oddĺženia uvádzali aj to, že žalovaná po podaní návrhu na vyhlásenie konkurzu nevynaložila úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich schopností a možností (§ 166g ods. 1 ZKR). Zákonodarca vymedzil termín poctivý zámer dlžníka pozitívne aj negatívne. Zákon určuje poctivý zámer len na základe správania dlžníka po podaní návrhu na vyhlásenie oddĺžovacieho konkurzu alebo na určenie splátkového kalendára. Správanie dlžníka sa posudzuje v rovine ekonomickej, v rovine osobných pomerov a podľa súčinnosti v oddĺžovacom konaní. Dlžník má poctivý zámer, ak z jeho správania po podaní návrhu je možné usúdiť, že vynaložil úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností a schopností. Danosť poctivého zámeru na strane dlžníka predpokladá určité aktívne konanie zo strany dlžníka ohľadom riešenia jeho situácie. Súd poukazuje na to, že pre úspech žaloby je potrebné, aby veriteľ v zmysle ust. § 166f ods. 1 ZKR preukázal, že dlžník nemal pri oddĺžení poctivý zámer. Právna úprava ZKR pojem poctivý zámer dlžníka nedefinuje. Veriteľovi však dáva určitú pomocnú ruku v tom smere, že výslovne definuje typy konaní, resp. správanie dlžníka, ktoré v konečnom dôsledku znamenajú, že dlžník poctivý zámer nemá. Kritériá pre určenie poctivého zámeru sú sústredené predovšetkým aj na správanie sa dlžníka pred podaním návrhu na oddĺžovacie konanie a po jeho podaní. Z procesného hľadiska to potom znamená, že veriteľ musí pozitívne preukazovať, že dlžník konal, resp. správal sa určitým spôsobom. Pokiaľ v tomto smere dôkazné bremeno unesie a skutkovo preukáže, že dlžník určitým spôsobom konal, právnym následkom takto preukázanej skutočnosti bude záver o nepoctivom zámere dlžníka. Výpočet konaní, s ktorými zákon spája nepoctivý zámer dlžníka je len demonštratívny, a preto v zásade nemožno vylúčiť ani to, že nepoctivý zámer dlžníka súd vyvodí aj z iného konania, než ktoré je výslovne uvedené v ust. § 166g ods. 2 ZKR. Veriteľ teda môže uvádzať aj iné skutočnosti, na základe ktorých bude tvrdiť, že dlžník nesledoval pri oddĺžení poctivý zámer. Z logického výkladu by malo platiť, že pokiaľ sa veriteľovi nepodari preukázať konanie dlžníka, z ktorého by vyplýval jeho nepoctivý zámer, dlžník má poctivý zámer. Tento záver však v právnej úprave ZKR neplatí, pretože zákonodarca legálne vymedzil aj to, kedy dlžník poctivý zámer má. Keďže v zmysle negatívnej dôkaznej teórie veriteľ z procesného hľadiska nemôže úspešne preukazovať neexistenciu konania dlžníka, s ktorým zákon spája poctivý zámer, dochádza fakticky k presunu dôkazného bremena na dlžníka, ktorý je potom povinný preukazovať existenciu konania, s ktorým zákon spája poctivý zámer dlžníka. V dôsledku negatívnej dôkaznej teórie teda dochádza k prenosu dôkazného bremena na dlžníka. Právna úprava ZKR definuje aj typy konaní, resp. správanie dlžníka, ktoré v dôsledku znamenajú, že dlžník poctivý zámer má. Správanie sa dlžníka pri poctivom zámere sa posudzuje v rovine ekonomickej, v rovine osobných pomerov a podľa súčinnosti v oddĺžovacom konaní. Typy konaní dlžníka sú vymedzené len demonštratívne, dlžník však vždy musí preukazovať to, že z jeho správania po podaní návrhu možno usudzovať, že vynaložil úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností a schopností. Dôkazné bremeno o skutočnostiach, ktorými chcel dlžník preukázať svoj poctivý zámer leží na dlžníkovi. Dlžník v tomto smere, teda žalovaná, musí uviesť vlastné skutkové tvrdenia, ktorými svoj poctivý zámer preukazuje. Žalovaná v priebehu celého konania neuviedla žiadne vlastné skutkové tvrdenia, z ktorých by vyplývala existencia jej poctivého zámeru spočívajúca v tom, že po podaní návrhu na vyhlásenie konkurzu následkom oddĺženia vynaložila úprimnú snahu riešiť svoj dlh (dlhy) v rámci svojich schopností a možností. Žalovaná neuviedla žiadne skutkové tvrdenia týkajúce sa jej osobnej situácie, ekonomickej, finančnej situácie, z ktorej by vyplývalo a bolo preukázané správanie sa žalovanej po podaní návrhu na vyhlásenie konkurzu. Z dikcie ust. § 166g ods. 1 ZKR vyplýva, že pokiaľ dlžník - žalovaná v konaní neuviedla žiadne skutočnosti, ktoré by svedčili o jej úprimnej snahe riešiť svoj dlh v rámci svojich schopností a možností po podaní návrhu, platí, že dlžník, t.j. žalovaná, poctivý zámer pri využití inštitútu oddĺženia nemala. Súd preto dospel k

záveru, že žaloba žalobcov je dôvodná aj pre naplnenie skutkových okolností nepreukázania poctivého zámeru u žalovanej v zmysle ust. § 166g ods. 1 ZKR.

32. Súd preto na základe uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení dospel k záveru, že žaloba žalobcov je dôvodná pre naplnenie skutkových okolností nepreukázania poctivého zámeru žalovanej v zmysle ust. § 166g ods. 1 ZKR a zároveň boli naplnené aj skutkové podstaty nepoctivého zámeru žalovanej v zmysle §166g ods. 2 písm. e), h) ZKR. Súd nad rámec poznamenáva, že v poučení uznesenia o vyhlásení konkurzu súd uviedol znenia zákonných ustanovení, ktoré upravujú poctivý zámer a zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer. Vyhodnotením zistených skutočností tak súd dospel k záveru, že konanie žalovanej jednoznačne napĺňa pojem nepoctivého zámeru podľa ustanovení ZKR, a to aj v kontexte so závermi vyplývajúcimi z nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. III ÚS 570/2016, podľa ktorého pri rozhodovaní o oddĺžení je hlavnou úlohou konajúceho súdu spravodlivo vyvažovať primárny účel oddĺženia (záujem na strane dlžníka fyzickej osoby) a záujmy stále neuspokojených veriteľov, a preto v súlade s citovanými ustanoveniami ZKR súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku (I. výrok).

33. Pokiaľ právny zástupca žalobcov podal návrh na vykonanie dôkazu a to uskutočniť dotazy na energetické spoločnosti za účelom predloženia príslušných zmlúv, dopyt na obec ohľadne poplatkov, súd tento návrh žalobcov na vykonanie dôkazov zamietol, nakoľko právny zástupca žalobcov ani konkrétne neuviedol, nešpecifikoval o aké zmluvy by sa malo jednať, o aké poplatky, za aké obdobie by mali byť tieto zmluvy predložené, za aké obdobie by mali byť poplatky (neurčitý návrh na vykonanie dôkazu). Zároveň súd poukazuje na to, že uvedený dôkaz by ani nebol potrebný, relevantný pre rozhodnutie vo veci samej, bolo by to nadbytočné vo vzťahu k preukázaniu skutkovej podstaty podľa § 166g ods. 2 písm. h) ZKR. Pokiaľ právny zástupca žalobcov v žalobe, ako aj na pojednávaní navrhol vykonať výsluch žalovanej vo vzťahu k ust. § 166g ods. 1 ZKR, ohľadne jej výdavkov, súd návrh žalobcov na vykonanie tohto dôkazu zamietol a to s poukazom na to, že výsluch žalovanej na návrh žalobcov súd nepovažoval za potrebný vo vzťahu k jej výdavkov, bolo by to nadbytočné, ani vo vzťahu k ust. § 166g ods. 1 ZKR, nakoľko ako už súd uviedol, vo vzťahu poctivého zámeru žalovanej podľa ust. § 166g ods. 1 ZKR, dôkazné bremeno vo vzťahu k skutočnosti, ktorým chce dlžník preukázať svoj poctivý zámer, je na dlžníkovi. Dlžník v tomto smere musí uviesť vlastné skutkové tvrdenia, ktorými svoj poctivý zámer preukazuje, čiže dôkazné bremeno k danému ustanoveniu je na žalovanej, nie na žalobcovi. Súd zároveň poukazuje na skutkové tvrdenia, ktoré medzi stranami sporu neboli sporné a to s poukazom na ust. § 151 ods. 1 a 2 CSP, podľa ktorých skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné. Súd poukazuje na to, že žalovaná poprela žalobu žalobcov iba tým, že žaloba nie je dôvodná, že žalobcovia nepreukázali jej nepoctivý zámer, neuviedla však žiadne vlastné skutkové tvrdenia, a preto súd považuje popretie skutkových tvrdení žalovanej za neúčinné a skutkové tvrdenia tým pádom neboli sporné medzi stranami sporu. Súd má za to, že bolo na žalovanej, aby uviedla vlastné skutkové tvrdenia vo vzťahu k ust. § 166g ods. 1 ZKR. Ako už bolo konštatované, žalovaná žiadne vlastné skutkové tvrdenia neuviedla. V priebehu konania žalovaná v písomných vyjadreniach, resp. ani jej právny zástupca nenavrholi vykonať dôkaz - výsluch žalovanej, čiže žalovaná vo svojom písomnom vyjadrení, ani na pojednávaní jej právny zástupca, neuviedli žiadne vlastné skutkové tvrdenia ku skutočnostiam uvedených v žalobe (ani v jej vyjadrení k žalobe nebol podaný návrh na výsluch žalovanej). Pokiaľ právny zástupca žalovanej až na pojednávaní podal návrh na vykonanie dôkazu a to výsluch žalovanej, súd tento návrh zamietol s poukazom na ust. § 153 CSP. Pokiaľ právny zástupca žalovanej až na pojednávaní navrhol vykonať dôkaz a to výsluch žalovanej, súd konštatuje, že obe procesné strany v rámci doručovania písomných vyjadrení k veci postupom podľa ust. § 167 CSP boli poučení o dôkaznej koncentrácii konania. Procesné strany teda nemôžu dôkazné návrhy vykonávať kedykoľvek, len do určitých štádií konania, čo je v súlade s princípom hospodárnosti konania vyjadreným v článku 8 CSP. Procesné úkony, ktoré nie sú vykonané včas, nespôsobujú procesnoprávne účinky. V zásade je vylúčené, aby procesné strany uvádzali dôkazné návrhy až na pojednávaní, čo by viedlo k zmareniu pojednávania, prípadne nariadení nového pojednávania. Súd má za to, že právnomu zástupcovi žalovanej nič nebránilo, aby návrh na vykonanie dôkazu už podal skôr a to vo vyjadrení doručenom súdu dňa 15.11.2021. Súd poukazuje na to, že žalovaná bola vyzvaná uznesením zo dňa 03.01.2022, aby sa vyjadrila k vyjadreniu žalobcov, na danú výzvu súdu žiadnym spôsobom nereagovala. Súd má teda za to, že žalovanej nič nebránilo, aby uvedený návrh na vykonanie dôkazu podala už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť

konania v súlade s ust. § 153 ods. 2 CSP. Súd prihliadol aj na skutočnosť, že obe procesné strany boli v spore právne zastúpené. Súd má za to, že žalovaná mala poskytnutý dostatočný časový priestor na uplatnenie prostriedkov procesnej obrany a na označenie dôkazov. Z hľadiska pravidiel koncentrácie je želateľné, aby návrhy na vykonanie dôkazov, resp. skutkové tvrdenia, ak ide o žalovaného, boli vyjadrené vo vyjadrení žalovanej k žalobe a vo vyjadrení žalovanej podľa § 167 ods. 4 CSP. Na návrhy na vykonanie dôkazov a na skutkové tvrdenia predložené neskôr, súd nemusí prihliadať s poukazom na ust. § 153 CSP. Súd preto na navrhnutý dôkaz, učený právnym zástupcom žalovanej až na pojednávaní neprihliadol s poukazom na ust. § 153 CSP, nakoľko nebol predložený včas a súd nezistil žiadne osobitné dôvody, ktoré by ospravedlňovali oneskorené predloženie prostriedkov procesnej obrany (neexistencia objektívnych kritérií, nejde o právnu zložitost' sporu, neexistencia subjektívnych kritérií - žalovaná bola právne zastúpená advokátom).

34. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

35. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP : (1) O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

36. Vzhľadom na to, že žalobcovia v rade 1/ až 3/ boli v spore úspešní (súd vyhovel žalobe žalobcov), priznal im súd nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku a to tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku (II. výrok).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 CSP odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.